



Luolavuori, matkalla sinne ja takas

Superliiga Round 2, Turku 1.11 - 2.11. 2014

Superliigan P04 toinen kierros pidettiin TurunNM-KY:n järjestämänä Turun Luolavuorella. Matkaan lähti lähes sama kokoonpano kuin Espoon turneella, Tuomo oli jäänyt pois kuumeen takia. Kuulopuheiden mukaan sisarrakkaus puhkesi uuteen kukoistukseen, kun Tuomon sisko Aura sai kuulla, että Turun Caribbean matka jäisi väliin. Muuten matka Turkuun meni aivan Hobitti-elokuvien hengessä, läpi kalliovuorien tunneleiden, Luolavuoren puolitoistametrin asukkaiden luo, jotka toivottivat meidät tervetulleiksi saliinsa. Muutenkin olivat aika velikultia, kun olivat järjestäneet EBT:lle molemmiksi aamuiksi ekan pelin ja vielä kaiken kukkuraksi turnauksen viimeisen pelin. Olisi vain puuttunut, että kaiuttimista olisi kuulunut Mustan Barbaarin ”Salil eka, salil vika” -biisi, eikös kyseinen kaveri ollutkin alun perin turkulainen.

Ensimmäinen peli olisi siis Turkua vastaan. EBT:n mölyvastaava Juhana ei ilmeisesti ollut täysin vakuuttunut Turkulaisten AV-osaamisesta, kun oli ottanut mukaan varmuuden vuoksi oman kaiuttimen. Mielestäni se oli kuitenkin täysin hätävarjelun liioittelua, kokemuksesta tiesin että Juhana saa aikaan riittävän desibelitason ihan akustisenaikin. Juhanan huoli olikin aivan turha, Turku oli panostanut AV-puoleen kiitettävästi, selostajiakin oli kaksinkappalein. Itse peli olikin hermoja raastavan tasainen, mutta päättyi kuitenkin EBT:n niukkaan yhden pisteen voittoon 28-29. Lisämausteen otteluun katso- mon puolella toi Juhanan iPadilleen lataama iScore, joka on todella monipuolinen tilastointisofta. Aluksi sain heivata paikallista vesieläintä Turku-Suomi sanakirjalla ja kaivaa esille Juhana-Suomi sanakirjan, sen verran tiukkaan tahtiin tuli selostusta ohjelman eri ominai-

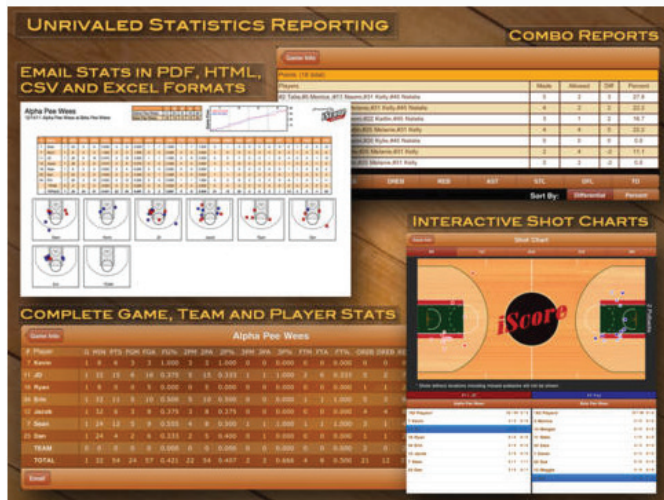


Luolavuorella viihtyivät myös keijukaiset

suuksista. Deflektit, turnoverit, missit, stealit, subit jne menivät aluksi korkealta otsanahan yli, myöhemmin olisin halunnut lisätä ohjelmaan vielä tuomarivirheet ja parhaat välihuudot. Joka tapauksessa tuloin rekryto- duksi apupoika Anteroksi tilaston tekemiseen. Kuten jokainen pöydässä ollut tietää, kirjoittaminen ja ottelun seuraaminen voi välillä olla haastavaa. Toivottavasti turkulaiset eivät pahastuneet kun huutelimme subeja vähän väliä, tsemppari-palkintoina nimittäin jaettiin Hesen lahjakortteja.

Pelin jälkeen leikimme korispiireissä suosittua leikkiä ”Missä mun kamat on?” Lähes jokaisen pelin jälkeen

jotain oli hukassa. Poikiemme kunniaksi on kyllä sanottava, että jos pukuhuone muistutti aikaisemmin viikon vanhaa itsepalvelukirppistä, nyt kamat menivät jo suurella prosentilla omaan reppuun. Se ei tosin auta, jos naapurijoukkue päättää pitää kirppistä pukuhuoneessa, onneksi lähes kaikki kamat palautuivat lopuksi omistajilleen.



Simpelin näköistä softaa

Nyt oli tullut aika tutustua Turkulaiseen gastronomiaan TurunNMKY:n tiloissa. 20 euron hintaa kolmesta lämpimästä aterista ei voi pitää varsinaisena ryöstönä. Tosin annoskoko oli mitoitettu alle 40 kiloille esiteinille, raskasta tilastointityötä tekeväälle se kävi korkeintaan kevyestä välipalasta. Aika huppeat tilat Turussa kuitenkin oli, huvittaa ajatuskin yli 30 ihmisen ruokkimisesta EBT:n vastaavissa tiloissa. Tässä vaiheessa olikin hyvä tilaisuus harjoittaa rekrytointia EBT:n aikuiskoriskoulun puolesta, kävimme tiukat neuvottelut Matti Pajarin managerin Sarin kanssa ja sovimme, että Matti siirtyy vahvistamaan EBT:n rivejä. Kun ei tuo hiihtokaan ollut edellisenä talvena oikein maittanut, siirtosummakin oli varsin kohtuullinen.

Päivän viimeinen peli oli Nokiaa vastaan, EBT:llä olisi revanssin paikka. Ottelusta muodostui varsinainen trilleri, kun se oli vielä jatkoajan jälkeenkin tasan. Ottelun vei lopulta Nokia, voitettuaan toisen jatkoajan, tosin edustamani Superliigan sääntöjen Ortodoksisiiven fundamentalistisen tulkinnan mukaan voitto olisi kuulunut EBT:lle toisen jatkoajan ensimmäisellä korilla ”sudden death”. Mitä tämä tällainen sääntöjen muuttaminen oikein on, kohta joku keksii ehdottaa sukupuoli neutraalia avioliittoa.

Päivän pelit olivat siinä ja olisi aika siirtyä varsinkin taustajoukkojen odottamaan Hotelli Caribbean kylpylään, tosin välipala toimistolla piti käydä ensin hoitamassa. Joukkueen susiasasto eli valtaosa pojista ja Juhana majoittuivat yhteismajoituksena kongressihuoneeseen, muiden siirtyessä omiin sviitteihinsä. Pikku hiljaa valuimme hyvässä järjestyksessä kohti kylpylää, pieniä teknisiä ongelmia tosin oli, jos kaikilla on samanlaiset valkoiset kylpytakit, joiden taskussa on samannäköinen huoneenavain ja käytettävissä avonaulakko sekä pieni tallelokero. Miten löytää omat kamansa kaikkien



Pojat pehmustamassa huonettaan



EBT:n fanaattinen päätykatsomo



EBT:n paras pistemies Elo nostamassa palloa koriin, Pantterien puolustus palailemassa paikalleen.

joukosta? Itse ratkaisin ongelman käyttämällä lievää väkivaltaa tallelokeron kanssa, johon sainkin survottua kaiken omaisuuteni. Ehkä tämä ongelma oli samaa kategoriaa kuin miksi insinööri ei voi syödä suolakurkkuja? (vastaus tarinan lopussa).

Liottumme pari tuntia kloorin kyllästävässä altaassa, tuli ensimmäinen uhri. Yksi joukkueemme avainpelaajista Kasper kompuroi portaissa ja teloi polvensa verille. Onneksi paikallinen poppamies sai pojan paikkailtua vielä pelikuntoon. Nyt oloni oli kuin teinileffojen vampyyrillä, tukka kloorin valkaisema, silmät punaisena ja hirvee nälkä. Oli aika siirtyä ravintolan puolelle, ennen kuin ehdin tehdä tilausta, tuli valmennusjohdon puolelta pyyntö lähteä kускаamaan heitä johonkin valmentajien koulutukseen toimistolle. Hiukan ihmettelin miksi he eivät käyttäneet omaa autoaan tai lainanneen minun, mutta kun Hiltusen Jani hövelisti lupasi että voisin ihan koska vaan soittaa Husbolle, jos tarvitsin vastaavaa palvelusta kotipuolella, päätin auttaa heitä logistiikan järjestämisessä. Kun pääsin takaisin hotellille, jouduin keskelle syömisorgioita, osa pojista oli jo tilannut ja syönytkin hampurilaisateriansa ja oli valmis tilaamaan vielä pizzan jälkiruuaksi. Itse noudatin kurinalaisesti Tohtori Pötsin ihmedieettiä, jossa saa syödä mitä haluaa ja on ihme jos laihtuu. Saattaa olla että homma lähti hiukan lapasesta, kun Rasse otti unilelukseen dogibagissa puolikkaan kinkkuananas pizzan.

Osa seuramme naisväestä oli ennen matkalle lähtöä sopinut menevänsä kuntosalille hotellilla. Ehkä tämä on jotain naisten koodikieltä, jota miesväki ei pysty murtamaan tai sitten en tiedä kuinka syvälle itsepetoksessa voi mennä, jos sujauttaa treenikamojen sekaan skump-

papullon urheilujuomaksi. Joka tapauksessa naisilla oli hotellihuoneessa pienimuotoiset bileet. Itse toimin suoraviivaisemmin ja suunnistin virallisen valvojan Juhanan seuraksi aulabaariin, josta oli hyvä näkyvyys kongressihuoneen ovelle sekä ulko-ovelle, jos vaikka ylikouluttuneita valmentajia sattuisi näkymään. Lisäksi teimme arvokasta tiedustelutyötä soluttautumalla Pantterien huoltajien pöytänaapureiksi.



Esimerkillistä puolustusta Kassulta

Aamun ensimmäinen peli oli jo yhdeksältä ja yllätykseksi kaikki löytyivätkin aamiaiselta jo ennen puolta kahdeksaa. Päivä alkaisi pelillä Kauhajokea vastaan, taas oltiin hakemassa revanssia edellisen kierroksen jatkoaikatappiolle. Sympaattisin pelaaja Kauhajoelta oli kolmesta veljeksestä nuorin Remu, jonka luulin olevan ensin mukana maskottina. Tämä siksi, että kaveri oli muita kaksipäätä lyhyempi ja taisi olla 2-3 vuotta nuorempikin. Kuitenkin pelimiehen elkeet olivat jo nähtävissä, olisikin ollut epäreilua jos kaveri olisi pelannut oman ikäistensä kanssa, silloin olisi muille jäänyt lähinnä pujottelukepin rooli. Remu ei ollut tällä kertaa kentällä ja Kauhajoki saikin epätasaisesti pelanneesta EBT:stä selvän voiton.

Päivän toinen peli oli KTP:tä vastaan, mittelo jossa EBT on perinteisesti jäänyt pahasti jalkoihin, mutta ehkä valmentajien koulutusilta kantoi hedelmää ja pojat voittivat KTP:n selvästi.

Päivän viimeiseen peliin olisi aikaa vielä useampi tunti, itse jouduin kokemaan valittavan monen suomalaismiehen kohtalon, kun vaimo lähti, vei auton, asunnon (kirjasi huoneemme ulos) ja toisen lapsista (korispeliin Espooseen). Ainoaksi vaihtoehdokseni jäi suunnistaa aulabaarin... sohvalle päikkäreille.

Onneksi sain kyydin Janilta pelipaikalle. Lähtiessämme kohti pelipaikkaa, Jani vaati saada ajaa sinne ilman opastusta, se oli virhe. Olin varma, että Jani oli vanhasta muistista matkalla kohti Kaarinan peliareenaa Littoisten hallia, pidin kuitenkin suuni kiinni ja päätin antaa tämän Espoon Minna Kaupin näyttää kykynsä. Ensimmäisenä pokka petti Janin vaimolta Lindalta, joka totesi että meidän olisi aikaan sitten pitänyt kääntyä oikealla ja että herran olisi syytä tehdä U-käännös. Jani mutisi



Superliigassa tuplaus on sallittua

jotain Ipadin mapsista ja pienistä google-tontuista, epäilin että Juhanan lääkekaapilla oli käynyt kutsumattomia vieraita. Pääsimme kuitenkin Luolavuorelle ns. pitkän kaavan kautta kohtaamaan viimeisen vastustajamme Pantterit.

Peli lähti käyntiin heikosti, mutta EBT kokosi rivinsä ja siirtyi välillä johtoonkin. Lopussa tapahtui kuitenkin valitettava romahdus ja peli meni selkeästi Pantterille. Loppusaldona oli kuitenkin kaksi voittoa ja yksi jatkoaikatappio sekä pari selkeämpää häviötä. Ihan hyvä suoritus pojilta, selkeä parannus edelliseen kierrokseen, nousujohteisella uralla ollaan.

Kiitos Turku, Kauhajoella nähdään!



Tiukempi tuomari saattaisi viheltää tilanteesta virheen.